

ПЕРЕДПАТА на „РУСЛАНА“
вносить: в Австрії:

на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 долларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тижні 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
по суботі 5 долларів або 10 руб.
Поодинокі числа по 10 сотків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш;
бо рукою ми серце і віра русна“. — З Русланових польвів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II
поверх. Експедиція місцеві
в Агенції Соколовск г. ул. II
гайлоньска ч.

Рукописи звертає ся лише в
попередню засторогу.

Рекламації лише нео печатані
вільні від порта. — Оповідки
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надсо-
нім“ 40 сот. Подяки і правки
дonesеня по 30 сот. від стрічки

Сучасне положення на Балкані.

(X) Наконечна розвязка балканського переселення добуває очевидно до мети. Заключене розв'язку, миролюбиве становище переговорних відпоручників і розумна та справна дипломатія Румунії, а передовсім воля європейських держав, щоби положити кінець проливу крові, ведуть сподівати ся в двох-трьох тижнях закінчення мира. Переговори між Пашичом а Веніцельосом, між Пашичом а Товчевом, котрі як з певного жерела звіщають, довели до засадничого порозуміння між представниками балканських держав, є певною познакою, що Балкан послухає волі Європи.

Найтруднішою сировою сучасних букарештських переговорів, се питане про принадлежність Кавали (над заливом тойж назви, напроти острова Тазос). Веніцельос домагає ся приділення її до Греції і дає за те Болгарам винагороду деінде.

Взагалі можна сподівати ся, що дійде до порозуміння не тільки між Болгарами а Сербами, між Болгарами а Греками, але й що буде можна перевести наконечне розмежене між Сербами і Греками. В тих справах ведуть ся переговори. Веніцельос і Пашич в засаді вже перевели розмежене між Сербією і Грецією. Ся обставина має для спокійної будучини на Балкані найбільше значіння. Відомо, що іменню третя балканська війна вибухла лише задля спорів о розмежене між колашними союзниками. Але ще й друга обставина промовляє про добру волю балканських держав, щоби як найскорше довести до мира між собою. Болгарські повновласники мирові, котрі одержали указки що до переговорів в Румунію, дістали тепер також далекосягду повновласть що до переговорів в Сербію і Грецію.

Наколи зберемо всі вісти з Балкану і вражіння з європейських столиць, то дійдемо до переконання, що переговори в Букарешті

поступають вперед. Але о скільки відрадне й надійне є положення на Балкані, о стільки сумна і запутана є справа турецького наїзду на Тракію. Отоманська Порта, пірвана молодотурецькою загорілостю до борби з Європою, не хоче дати послуку розумним радам європейських держав. Великий везир і єго прихильники держать ся очевидно бундючного оклику: „ліше зломити, як вігнути ся!“, а Енвер-бей голосить перед усею Європою, що без Адриянополя Туреччина не може жити. Турецьке міністерство оправдує свою нерозумну політику „внутрішніми, зверхніми і військовими причинами“. Саїд-Алі паша в „Таніні“ пише Європі, що великі держави не мають права мішати ся до справ, котрі „обходять виключно лише Болгарію й Туреччину“. Великий везир має очевидно коротку пам'ять, бо повинен би знати і знає се певно, що Туреччина протягом короткого часу двічі звертала ся до Європи з горячими просьбами о посередництво в справі Адриянополя між Софією а Царгородом. Перший раз було се за Кіямілі-пашу, а другий раз за Магмуд-Шефкета пашу. Європейські держави свого часу предложили балканським союзникам границю Енос-Мідія і доволі сильним напором (особливо рішучим словом міністра англійського Едварда Грея) приневолити прийняти сю границю. Європейські держави мають отже право промовляти в сій справі. Погрози Енвер-бей і викрути турецького амбасадора на віденським дворі, Гільмі-пашу, не залакають великих держав. Росія доведена вже до краю терпеливості і намагає ся вихисувати сю нагоду до привернення свого впливу на Балкані та вже робить заходи, щоби приневолити Туреччину до признання льовдонських умов.

Англія, зобов'язана Киприйським договором до помочи супроти Туреччини, заявила їй ясно і виразно, що она не буде противити ся окремішній акції російській, а навіть Німеччина, хоч в певних умовах, годить ся на рішуче виступлене Росії супроти Туреччини. Відоме також становище Франції і не треба над ним розводити ся. Так само

Австро-Угорщина й Італія при всій приязни для Туреччини дали їй рішучу раду, не поривати ся до нерозважних кроків, але піддати ся волі Європи.

Наколи ще політичний розум і холодна розвага мають яке значіння в Царгороді, то там зрозуміють небавом, що одиницею виходом для Туреччини є скорі понехане дотеперішних змагань і се могло би їй забезпечити значні користи, коли тимчасом неуступчивість і упір можуть довести Туреччину на край пропасти. Справа опинила ся на вістрію меча. Можливо все буде заізно, наколи Туреччина не рішить ся змінити зараз свого становища.

Діяльність „Взаїмної Помочи учительської“ в критичнім освітленю.

„Тепер вже нема чого боятися ніяких перепон та ворогів, що доси переслідували руских учителів, бо учительська „Взаїмна Поміч“ стала на кріпких основах і вже тепер має силу і можливість виступити в обороні своїх членів, а небавом розпіче також уділювати грошевих підмог всім, що потребують помочи“. Так рекламувала себе В. П. У. в році свого народження. Ся реклама зловила мене і я став звичайним членом сего многонадійного Тов-а. Я щиро вірив, що Тов-о по думці вище наведеного покликну допоможе членови бодай тоді, як надія вся щезла — в безвісти пропала. Чи так оно бувало, нехай факти говорять:

„Світла Дирекція! Як доказує долучена членська грамота, єсьм звичайним членом В. П. У. у Львові. Приложени документи урядові стверджують, що жена моя з приводу тяжкої недуги приневолена була піддати ся коштовному ліченю, що жена моя в друге тяжко занедужала, що недуга і мене не щадила і що ц. к. Рада шкільна кравва відмовно полагодила мов прошене о підмогу на лічене. Представивши своє незавидне і основно

удостовірене виїмкове положення, відношу ся до Світлої Дирекції з горячим прошенем о признане мені підмоги, котра бодай в часті принесла би мені полєкшу. Н. Н., член В. П. У.“

Прошене се так полагоджено: „Влов. Пашови Н. Н. в.. Управа Товариства не дає беззворотних підмог, лише у виїмкових случаях, а самі признаєть, що між нашими членами є більше потребуючі чим Ви. З поважанем Строньскій.“

Ось так по самаританськи В. П. У. обтерла слезу болізни своему членові! Бо се не був виїмковий случай! Треба додати, що діяло ся то в тих часах, коли наші члени громадно не вирікали ся Тов-а, отже в часах єго розцвіту. Я стратив тоді віру в успішну діяльність свого Тов-а, однак на становищі витревав; по нині вилачую річну вкладку 12 К в надії, що Тов-о збогатіє і в будучности стане виконувати обовязки зглядом своїх членів. Тимчасом річні звіти з діяльності доказують, що Тов-о не тільки не розвиває ся, але систематично упадає. Члени не платять вкладок і перестають бути членами.

Після звіту за 1912. р. сума вкладкових, безповоротно запропащених залеглостей від 1905. до кінця 1912. р. вносили 44.825 К Тов-о дослість 682 члени; в тих 329 залагах з вкладками від черця по кінець листопада 1912. Наколи ті останні після постанов отату-та ізза 6-місячних залеглостей з книги членів вичеркнено, остало в Тов-і 353 члени з вплаченими вкладками. „Gazeta szkolna“ ч. 7. з 20. липця 1913. в критичній тов. Івана Буцманюка виголошеній в дни 20. марця 1913. на загальних зборах В. П. У. у Львові при дискусії над звітом з діяльності Тов-а так реєструє: 1) Фонд на бурсу вносив в 1910. р. 221.97 К, в 1911. р. вже тільки 90.48 К, а в 1912. р. нема зовсім того фонду. 2) Фонд інтернату ім. Грінченка в 1910. р. вносив 101.24 К, в 1911. р. 75.30 К, в 1912. р. тільки 36.24 К. 3) Фонд організаційний в 1910. р. 142.60 К, в 1911. р. 19.68 К, а в 1912. р. нема вже нічого.

Оскар Уайльд.

Молодий король.

Настала ніч перед коронацією молодого короля. Він лишив ся сам в своїх величавих комнатах. Окружене єго попрацало ся з ним, поклонивши ся до землі, як сего вимагала етикета того часу і відійшло у велику салю, де майстер церемонії видавав ще послідні прикази, бо манери у деяких були ще надто звичайні, як на дворяків, а не треба ї казати, що се на королівським дворі вважає ся великою хибю.

Хлопець — він дійсно був хлопцем — ледви шіснацяти літ, — не жалів, що остав ся сам один. Він лекше відітхнув й упав на мягкі подушки свого гафтованого ліжка. З неподвижним зором, напів отвореними устами, темною краскою тіла він подобав на фавна, що живе в глибині ліса, на молоде дике звіря, зловлене ловцями.

Єго дійсно найшли ловці. Раз стрінули они єго; босай, з соплікою в руді, ходив він за товаром бідного пастуха, який виховав єго і якого уважав він своїм батьком.

А був він сином одинокої дочки старого короля і чоловіка з низшого роду, з яким она любила ся. Одні говорили, що був се чужинець, що очарував королівну чарівною грою на арфі; другі, що мистець маляр з Рі-

міні, до якого оказала королівна прихильність, може надто велику, і який зараз щез з міста й полишив нескінченними малюнками катедри.

В тиждень по народженю, дитину забрали підчас сну матери й віддано на виховане селянам, що жили в лісі, один день дороги від столиці. В годину по пробудженю змерла й королівська дочка, по думці лікаря, з горя, по думці же других, ізза отруї яєпотої в чарі міцного вина. Саме тоді, коли вірний слуга привів дитину а вискочивши зі змученого коня ступав до дверей нужденної селянської хати, спусли труп королівської дочки в могилу, далеко за мурами міста, на старім цвинтарі; в тій самій могилі, як розказують собі люди, лежав труп невісного ювака чудової краси; руки єго були звязані позаду, а на грудях було багато пробитих ран...

Так розказували люди. Певне було одно: старий король, чи то з каїня, чи може тому, що хотів полишити пановане все таки за своїм родом, приказав перед своєю смертю привести хлопця й іменував єго перед цілою Радою своїм наслідником.

У молодого короля виявила ся скоро любов краси і се мало велике значіння в єго житю. Дворяни згадували часто про оклик захвату, що вирвав ся з уст молодого хлопця, коли він вперше побачив гарну одіж і богати, дорогі прикраси, або про єго велику радість, з якою скинув він з себе грубу, скіря-

ну одіж і вічарський плащ. Часом тужив він за чудним, вільним житєм в лісі, єму нераз наприкрива ся вкучна двірська етикета, що забирала єму багато часу. Він має тепер гарну палату — звану „Youeuse“, що видавала ся єму новим світом, сотвореним для розкоші; коли князь був вільним від засідань. Рада, або прийняв, тоді збігав він по широких сходах зі золоченими львами, по сходах з ясного порфіру і обходив салі палати, начеб бажав видом краси загоїти терпіння й підкріпити сили після недостач, які витерпів у дитинстві.

На свої прогульки, які звав він подорожами в зачаровані краї, брав зі собою гарних шажів зі золотими кучерями, в широких, украшених гарними лентами, плащах. Та частіше проходжував ся він сам, мов би відчував в душі, що тайня штуки можна пізнати тільки в тишині і що Краса та Мудрість любить самотного поклонника.

Про молодого короля розказували дивні оповідання. Оповідали, що коли грубий начальник міста прийшов до короля, щоби передати горожно-святоточний лист горожан, застав він короля, як стояв смірно похилений перед привезеним з Венеції образом; образ представляв культ якогось нового божества. Другим разом, коли король щез на кілька днів, єго ледви найшли в маленькій комнатці в північній башті; очарований любував ся він грецькою різьбою, головою Адоніса. Опові-

дали, що він припав в пристрастним поцілунком до подобі бітінського невольника плоско різьбленого Адрияна, яку найдено на дні ріки, при будові мосту. Підчас довгої ночі любував ся він нераз грою промінів місяця на срібній статуї Ендиміона.

Сильно приманювали єго предмети рідкі та дорожочні; захопленій пристрастним бажанєм мати з них великий збір, розсилав він купців навіть в далекі краї; за амброю до понурих рибалок Північного моря, в Єгипет за ясно-зеленими туркусами, що находять ся в гробницях фараонів і мають чудесну силу, в Перзю за шовковими тканинами й пестрими вазами, в Індію за легкими різьбами зі слоневої кости, дорогими каменями, бразо-летами з нефриту, сандаловим деревом, сивною емальовою краскою й ніжними новняними покривалами.

Та найбільше цїкавило єго коронаційне убранє: золочений плащ, корона украшена рубінами, скиптр з мережевом перел. Він лежав на розкішній постелі, слівив за горючим в печі сосновим деревом і думав про се.. Давно вже предложили єму рисунки найбільших артистів і він приказав шити по тим взорам се убранє не перериваючи роботи ні днем, ні ночью. Всюду шукано дорожочних камінів, гідних прикрасити царський одяг. Король вже бачив себе, як він стоїть в царським убраню перед вівтарем катедри, й усьміх появив ся на молодих очах, а в темних, мов гуцашина

З діяльності округ. Відділів містить звіт за 1912 р. — з малими виїмками призначая — менше більше таку оцінку: Сей Відділ відновлено, той оживлено, отсей не проявляє ніякої діяльності, тамтой попав в сильну апатію, або заснітів ся і т. д. Про 17 Відділів Головна Управа нічо не знає, бо не надіслали звітів і на превеликий жаль зазначає, що не була в силі до сего обовязку їх спонукати. В значнім числі звіт уважає членів байдужними, несвідомими і т. п. Також в неяснім тоні редаговано орган Тов-а „Учительське Слово“ а особливо дискусію про еманципацію жінок, видвинену в тім органі „старшими паннами“.

А вже непростимий гріх поповнила Головна Управа тим, що через свою неповоротність не узяла в „Народнім Комітеті“ хоть одного посольського мандату для народного учителя. Але если „Нар. Комітет“ розуміє вагу народної школи так, як перший ліпший неграмотний сваток, то его не переконаеш!

Нині „Учительське Слово“ варіає на хитру політику над демократів і їх пресу, але вже заповіно, „Діло“ тгачене в тій справі „Русланом“ за язык, викрутило ся в ч. 8415. блахманами, не видержуючими найлекшої критики. Котра українська часопись промовувала учительству шлях в послі, і до него щиро завсгди відноситься ся, злишно тут розводитись; хіба народним шовінізмом замрачена голова сего не второпає. Знехтоване учительства при виборах було предвиджене, не велось в тім напрямі ніякої акції, а доказом сего байдужне животиє або й мертвеччина в цілій становій учительській організації. Не могло оно бути інакше, скоро Головна Управа доперва по 8 літах здобула ся на „Програму і інструкцію для організаційної діяльності округ. Відділів“ і тепер печатає її в „Учит. Слові“.

Дотеперішня безпрограмовість і необдуманість довела округ. Відділи до абсурду. Провід Відділів часто спочиває в руках одиниць ідейних, але на жаль і таких, що то як кажуть, „уміють ходити поміж дець“. Їхні слова і діла стоять до себе в різкій суперечності. Такі люди прямо відстрашують інших; членів від організації. В однім Відділі діє ся таке, що Відділ від часу до часу назначає в есідку члена членської сходини, на котрих після моєї думки всі не коче добре виходять; члени з дальших сторін повіта наражені на великі кошти подорожжя, а дім сходин на покриті кошти „празникового прийнятя“ звичайно окодо кільканадцяти осіб. В тих

лісова візнях запалав сьвітлий огонь щастя.

Він встав і спер ся об мармурний причілок старосьвітської печи й оглянув ся докруги по слабо освітленій комнаті, якої стіни покриті були гобелінами, що представляли Сьвято Краси. В куті блистіла шафа, викладана ахатом і мозайкою, коло вквіа стояла дуже ніжної роботи полдичка, з золотими вирівами, а на ній кілька чар з венеціанського скла й великий пугар з ойксу з темними жилками. Шовкове покривало на постелі було вишите в білді маки; здавало ся, що она висунули ся з утомлених рук Сну; на високих, точених стовпах зі слоневої кости опирає ся аксамітний baldachim, а на він, наче піна білді китиці струсних пер, що піднімали ся до ясної стелі зі срібними прикрасами. В головах статуя усміяненого Нарцыва, вся з зеленого бронзу, тримала велике зеркало. На столі стояла чаша з аметисту.

Через вікно було видно круглий сілует бані катедрі, що звисла мов миляна банька понад темними будівлями; ліниво бродили вартівники по терасах, що висіли над рікою покритою мракою. Далеко в саду співали соловії. Через вікно вливав ся ніжний запах жасмину. Молодий король відкинув назад темні кучері, взяв арфу й почав перебирати струни. Густі рісниці опустали ся і таємне зворушенє огорнуло его. Він ніколи не відчував ще чару і тайни краси так ясно, так радісно і сьвітло. Коли годинник на вежі вбрав північ, він діткнув дзвінка і в снальни явили ся пажі. Поволо, по приписам етикеті, здіймили они з короля одіж, умилли руки рожаною водою і в головах поставили цьвіти. Пажі звикли.

Король заснув.

(Дальше буде).

случаях урядову часть сходин спихає ся під конєць бенкету, розглядає ся її побіжно, а сеж прецінь становій організації хісна не приносить.

Предсідник сеї забавової секції запитаний початкучим учителем, в якій цілі відбувають ся ті сходини, пояснив, що в цілях матримоніальних; бо є они випробованам середником до заключеня подружжя. З того всего виходить, що основна поправа Тов-а доконче потрібна.

Наколи та організація не видобуде ся з дотеперішних заплутаних теорій і ваколи она і єї члени зглядом себе взаїмних зобовязань як слід сповняти не будуть, скорше чи пізніше силою своєї нездарности мусять розлетіти ся. А стане ся оно скорше — тим ліпше для тої горетки членів, котрі своїм грошем будуть її піддержувати аж до відданя „последної прислуги“.

Член В. П. У.

Допись з Жидачівщини.

Повіт жидачівський, почавши від Миколава над Дністром пова Журавно, так потерпів від повеній, що вже тепер панує голод по деяких селах. Нарід товпами, не одивцем, утінає в Америку, а деякі без відомости жінок і діточок щезають і доперва в Америку дають знати про себе. Еміграційний рух дає ся передовсім сильно помічувати в Журавеньщині. Тут нарід сильно задовжений передовсім в селах під Журавном, котре то місточно є славне з богатих жидів, що доробили ся маєтку на хлопській кривді.

За просьвітний рух тут не згадувати, бо тут парохії пообсаджувані по більшости русофлами, котрі або по переконаню аристократи, або крайні дудкивчівці, що то суть своєї праці покладають на юдженю проти Українців і тому не дивно, що они мають першєнство в коляторів.

Дає ся передовім тут запримітити чорносотєнщина, ширєна Марущаком.

В околиці Миколава просьвітного руху майже віякого нема. Нема людей, котрі би мали дійсно посьвятити ся народній справі.

Був приготовний курс в Розваді, котрий красно розвивав ся ва о. Лаха, але з тогож відходом він упав. Само місто Миколаєв не проявляє ніякого просьвітного руху. Нема тут ані рускої захоронки, хотія коли би духовенство було дбайливе, то кондеканальні могли би зі складок удержувати. Сьвященник в Миколаєві русофіл а сотрудник на пів русофіл.

Скарбківський заклад в Дроговижу обсаджує парохії русофілами, хоть правду сназавши, що і Консисторія в тім винна, бо приймає до терна самих русофілів. Села як Розваді, Веривь, Усте, Крупско, Дроговиж очікують вже тепер на прихід якого Цимбали.

В місті Роздолі є русофіл парохом, парохія собі маснєнька, але щож і тут нема захоронки своєї, за те є польська; гр. Лянцкоронський пострав ся і о шпиталь. Розуміє ся, що населєня є вповні від него зависиме.

Аж сумно глядіти, як польські сестрички водять рускі діти за руки до своєї захоронки. Тут до недавна були сотрудниками Українці але тепер консисторія дала русофіла.

Коли перейти в Жидачівщину, чюовіка аж підносить довідати ся, як діє ся в „уді“ о. Корнилія Сеника, котрого відідував Борніський і котрий так много пострадав за „русскую“ ідею.

Між парохіями на першім місці Жидачів, Русинів 1745, а лат. 1236. Є польська захоронка а рускої дасть Бог. Парох руский посідає понад 300 моргів поля. Братство перстовне має свою хату; трошка доброї волі, а була би своя захоронка. Сотрудник русофіл, бо деж би дала Консисторія Українця на добру парохію. Єдина підвора для Українців єсть о. Левицький в Іванівцях. Дійсний трудювик на українській ниві. Єсть в Пназах управителем школи п. Біліньский, котрий рівнож має заслуги на народній ниві і там повинні були его вибрати послом. Цілий деканат підлягає о. М., котрого ідеєю є докруги пообсаджувати парохії своїми зятями. Недалеко себе має аж трєх. А всі они русофіли. Відтак слідє Журавно, також добра парохія. Парох русофіл і катехат о. Потерєнков русофіл. Є тут польська захоронка на удержаню Ясно

Скриньського, котрий дуже любить русофілів. Сей колятор на згадку „Українець“ аж дрожить. Агенцію „Дністра“ провадить русофіл. Взагалі годі зрозуміти, як „Дністер“, проти котрого агітують русофіли, має відвагу віддавати агенції в нинішних часах в руки своїх ворогів!). На Журавеньщину є організатором п. Кунда, котрий дійсно ціле жите жертвує на організацію. Найкрасше село то Володимирці, котре упорядкував о. Логінський. Загально зьявши упадає в очи недостача наших адвокатів, котрі боять ся мабуть праці. Бо если по кілька жидів-адвокатів є по містах, то бодай оден наш здав би ся.

Смотрик.

Дятого і до нині держить ся „исторического правописанія“ навіть на своїм будинку, щоби не забула ся консолідація!

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і пржеднувати нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Справа виборчої реформи до галицького сойму. „Neue fr. Presse“ містить телеграму в справі соймової виборчої реформи, в якій доносить, що польські політики, які є тепер в Чехії на ліченю, твердять, що безоснова є вість деяких дневників, наче би дня 20. с. м. мали зачати ся у Відні переговори в справі виборчої реформи до галицького сойму. Центр, всеполяки і християнсько-людовий союз напірають в тім напрямі, щоби переговори в тій справі не відбували ся у Відні, але у Львові. Намісник др. Коритовський хоче се домагана виповняти і почати по повороті з відпустки дня 22. с. м. переговори у Львові. Головно розходить ся о порозумінє межі польськими сторонництвами. Однак се не є легке, бо тепер польский табор розпав ся на велимі много сторонництв. Після всякої імовірности не буде також можливим, щоби соймова сєсія могла зачати ся після первісного начерка в перших днях верєснєя, бо галицький краєвий виділ заявив, що мимо всяких старань, не буде міг на сей час приготувати відповідні краєві предлоги. Супроти сего соймова сєсія могла би зачати ся щойно з кінцем верєснєя. До того часу відбували би ся конференції в цілі доведенє до порозумінєя межі польськими сторонництвами, а коли би се дало ся осягнути, тоді зачали би ся переговори з Українцями. О скільки знова сі переговори були би безцільними, тоді імовірно і з кінцем верєснєя не наступить скликанє галицького сойму. Пєсимісти твердять, що правительство приступило би знова до розвязаня сойму, щоби в сей спосіб не допустити до дальшої проволоки виборчої реформи.

Соймова виборча реформа в Чехії. „Prager Tagblatt“ доносить, що нові вибори до чєского сойму будуть переведені на основі октройованої виборчої реформи. Правительство хоче утворити четверту курію виборчу побіч трєх, які вже єсткують. Проти такої реформи заявлює ся вже много сторонництв, а головню соціалістичне. Останний побут кв. Туна у Відні лучать ся імовірно з майбутньою виборчою реформою.

Орган аграрів „Venkov“ поручає борбу при помочи ігнорованя ухвал адміністраційної комісії, не предкладаючи їй до полагоди справ, які входять в обсяг діланя краєвого виділа, дальше при помочи невиконуваня єї ухвал і скликуваня протєстуючих зборів.

Виконний комітет народного сторонництва старочєхив видав відозву з острим протєстом проти заряджень правительство і висловом надії, що комісія буде коротко урядувати, а розвисаня виборів не буде ся зволікати.

В неділю уладили чєскі опозиційні сторонництва віче в Празі на площі Гавлічка. На дневній черзі були отсі справи: Адміністраційна комісія і абсолютизм в Чехії, загально голосованє до сойму і громадского представництва. В вічу браю участь коло 2.000 осіб. Промовляла посла Ход, Бакса і інші. По відспіваню ріжних пісєнь зібрані розійшли ся.

Німецко-чєскі переговори. З Праги доносять, що в німецких уміркованих кругах від-

зивають ся голоси, які промовляють за порозумінєм обох народів і вказують на се, що фонди, якими може розпоряджати комісія, не зарадять економічному застоєви в Чехії. З оглядом на осінню сєсію державної ради, в якій вижидають полагоди бюджет, малий фінансовий план і службюва прагматика, Німці домагають ся від правительство прискорєня посередничої акції в хосєн угоди.

Програма угорського правительство. Угорский міністер торговлі бар. Гарканий виголосив в неділю перед виборчими програмою бесіду, в якій висказав надїє, що опозиція знова буде брати участь в законодавних працях. Важною задачею будучини є народна згода і згода в Хорватіях. Бєсідник згадав про майбутнє підвишенє видатків на війско, які однак не мають бути покриті при помочи реформи безпосередних податків. Відтак бар. Гарканий представив потребу інвестицій мимо конечних оцадностий. Бєсідник вказав на значінє недалекого початку переговорів в Австрєю в справі відновленя угоди і на потребу заключєня нових торгових договорів в балканьскими державами з оглядом на зміну положєня. З Грецією буде певно небаком безпосереднє велізничє получєнє. Вкінці міністер зазначив, що на основі нового шляхового закона будуть вибудовані шляхи довжини 16.000 кілометрів.

Розвязанє стирійского сойму. З Градця доносять, що стирійский сойм розвязано з причини розбитя переговорів, які вели ся в тій цілі, щоби Словінці залишили обструкцію. Коли наступить розписанє нових виборів, поки що не знати.

Перед миром на Балкані.

Як можна було надїяти ся, мирова конференція в Букарєшті на предлогу предсідника Майорєску продовжила розвємо 3 днєя. Здогадують ся протє, що до пятниці полудня, з котрим по днєм кінчить ся розєм, буде мир заключений і то з двох причин, раз під натиском великодержав і Румунії, а з другої сторони наслідком шаліючої холєри в сєрбским, болгарским і румуньским таборах.

Румуньські відпоручники прикладали доси велику вагу до сего, щоби відпоручники сторін, ведучих війну, о скільки можливе порозуміли ся із собою. Але що дуже велика ріжниця між обосторонними домаганями не зменшила ся, протє предсідник Майорєску признає теперішню хєлію пригжою до зробленя натиску в дуєї поміркованя. До сего передовсім потрібна була предлога про продовженє розєму. До завтра по полудни буде полишенай воюючим сторонам час, на уложєнє взаїмних домагань. Завтра запросить предсідник Майорєску предсідників відпоручництв держав, що ведуть війну на конференцію, а опісля конферувати буде в Тончевом.

Вєніцєльос заявив в розпїтї, що Греки поробили в користь Болгарії як найдальше йдучі уступки(?). Ми згодили ся — говорив грецкий предсідник — щоби граничною точкою над Егейским морєм був залив Лявос, а також підчеркую, що се є „мінімум“ наших домагань. Кажуть також, що грецкий король телеграфував до Вєніцєльоса, щоби не згодив ся на продовженє розєму, поки мирові прелімінари не будуть підписані; а рівночасно заявив король в телеграмах, що Греція мусить рішучо стояти при Кивалі.

Холєра посередником мира.

Завдяки дипломатичному натискови Европи, а дальше ізза шаліючої холєри, поводять ся воюючі сторони більше уступчиво. Ціла теперішня дискусія веде ся що до того, кому має дістати ся Кивала. Як Греція, так також Болгарія не хотять на сій точці уступити. Грецькі відпоручники твердять, що коли би Кивала не дістала ся Греції, то там вибухне ворохобня. Мимо сего в румуньских правительственных кругах ієрєконані, що букарєштєнська конференція увінчає ся успіхом. Вість, начеби рішенє букарєштєнської конференції мали бути предложені європейській конференції до потвердженя, є передвчасна, бо в сій справі не зачала ся в дипломатичних кругах ще ніяка акція.

Натиск великодержав.

„Berl. Tagblatt“ доносить з Петєрбурга: В тутєшних дипломатичних кругах почина-

ють числити ся в подію, що великодержави ще будуть приневолені вмашерувати і полагати балканської задирки взяти в свої руки. Великодержави заняли би ся сими справами на міжнародній орієнтальній конференції, або також предложили би всі спірні справи балканські до полагоди зборам амбасадорів. Тепер змагають великодержави ревно до того, щоби намовити воюючі сторони до закінчення мира а опісля до розоруження.

На думку берлінських кругів, противенства в справі Кавалі доси естують, та не є вони того рода, щоби порозуміне на сій точці було виключене. На всякий случай числять ся там в можливість, що справа Кавалі ймовірно буде порішена в Букарешті.

З Парижа доносять, що грецьке правительство подало до відома великодержав ному, в якій Греція домагає ся також острова Тавос, на яким є дуже залежить. Крім того Греція готова є поробити в хосен Болгарії як найдалше йдучі уступки; між иншим хоче признати Болгарії цлову свободу в Кавалі.

Букарештенські переговори видали на разі оден певний вислід, а саме румунсько-болгарске порозуміне. За те між Болгарією, а Сербією і Грецією ще нема зближеня, хоч в останних вістий можна би вносити, що й між тими державами дійде таки до порозуміня, бо болгарські предлоги не є за високі.

Голос Македонців.

Відпорушництво Македонців вручило румунському предс. Майореску, як предсідникови мирової конференції, а також представникам великодержав в Букарешті просторий меморіал, в яким списано борби і гнет македонських Болгар і заявлено, що коли би Болгарі в Македонії знова дістали ся під чуже володінє, коли би їм накинено геленізацію, або сербізацію, они дальше будуть бороти ся. Супроти того домагають ся самоуправи для Македонії. Письмо подібного змісту вислало відпорушництво телеграфічно до Грея, а також вручило воім послам великодержав в Софії.

Домагання Альбанців.

Альбанці, які мешкають в Румунії, вислали до предсідника міністрів Майореску меморіал, звертаючи в нім увагу, що в случаю прийняті мирових условія Сербії, Греції і Чорногорії, втратила би Альбанія Коріпу, Дякову і Пек, без яких естование альбанської держави не дасть ся подумати. Супроти того просять Альбанці, щоби сі області прилучено до Альбанії.

Болгарія під опінею царя.

„Stidsl. Corr.“ доносить в Софії, що личности, звисні із своїх русофільських пересвідчень, одержали в Петербурга телеграму, після якої акція Гешова мала зновні удати ся. Цар у відповідь на відручне письмо Фердинанда, яке єму вручив Гешов, заявив телеграфом, що не допустить до ускореня Болгарії.

Союзники — між собою.

Потверджує ся відомість, що недавно прийшло під Гевгелі до перепалок між Греками і Сербіями, причім були і вбиті і ранені. Греки заявляли, що віддають Гевгелі Сербам.

Знищене Відиня.

„Wien. Allg. Ztg.“ доносить, що дня 1. серпня знова острілювано Відиня, який представляє ся тепер яко купа румовища. По приватним доносенням згинуло 200 осіб, а 600 поранено. Однак Сербі не здобули міста.

Жорстокости Болгар.

Французкий посол в Атенях, який з порученя свого правительства перевів дождженє в справі болгарских жорстокостей, зібрав вже відповідний матеріал в таких точках: 1) Болгарі дійсно допускали ся жорстокостей на Греках; 2) грецьке населене не провокувало Болгар; 3) жорстокостей допускало ся також правильне військо; 4) жорстокости були пляновані в гори і діяли ся з висшого приказу (?).

Добрий інтерес Чорногорців.

„Temps“ доносить, що Чорногорі вже виплачено суму 30 мільонів як заплату за відступлене міста Скюдри. Гроші виплатив російский держ. банк в виді позички, від запорукою європ. великодержав.

Бундючність Туреччини.

Зачувати, що турецька армія зложила присягу (!), що за всяку ціну остане в Адриянополі. З причини чуток, немов би декотрі міністри готові були згодити ся за деякі уступки на відступленє Адриянополя, заявив міністер внутрішних справ Талат бей, що для тих, які є за відданє Адриянополя, нема місця в кабінеті.

Турецкий міністер заграничних справ Талат бей заявив іменем турецького правительства, що Адриянопіль не може бути предметом купецького торгу, що отже Туреччина не дозволить на торг Адриянополем і боронити єго буде до останної каплі крови. Супроти того всі зусилля Франції, що змагали до злагоди адриянопільської справи, покінчили ся нічим, а евентуальність російської акції на основі європейского мандату стала ся більше імовірною.

Як зачувати, амбасадори мали вчера вручити Порті ноту, в якій домагають ся відданя адриянопільської справи зборам амбасадорів, які тепер вдоволили би релігійним потребам адриянопільских магометан.

Болгарский відпорушник Начевич, який вже від 3 тижнів не міг вести переговорів, відбув вчера в великим везиром одногородню конференцію, якій приписують в Царгороді велике значіне.

Спільний крок великодержав в Царгороді.

Допищець „N. fr. Presse“ доносить в Берліна, що спільний крок великодержав в справі Адриянополя у Порті мав вчера наступити. Сей крок полягає на врученю Порті в письмений, або устній дорозі ноти ідентичного змісту. Амбасадори мають обіцяти Туреччині добру заплату за відступленє Адриянополя.

Уруженє Туреччини.

До Köln. Ztg.“ телеграфують в Царгороді, що на Босфорі панує величезний рух. Роблять там горячкові приготвлення, щоби мінами замкнути вхід до Босфору. Корпуси, які стоять залогом в Малій Азії і Арменії, поставлено на воєнну стопу.

Лесі Українці.

На крилах смерти.

„На крилах пісень“ — так зветь ся книжка поезій Лесі Українки.

А я назвав би ту книжку, в яку списати слід всю суму жити і творчости помершої поетки так:

„На крилах смерти — в пісню в устах“.

Та й як же єго инакше назвати творчість і жите людяни, що цілий свій вік, такий недовгий і такий кипучий, знала і бачила, як повільно, день за днем, умирає її тіло, сточене неупітливою недугою.

Тіло умирає, а дух горить. Тіло гине, а душа не хоче могилі!

Тоді зринає, бунтом з глибини творчого духа встає героїчне завзяте:

Пісня життя співати на крилах смерти. Славу живому духови людини співати в уст на смерть засудженях.

Ave vita! morituri te salutant! Живи жите! ті, що мають вмерти, тебе втратять!

І пісня немірующего духа Лесі Українки співала звесь час гимн усьому живому...

„Буду співати, геть думи єумні!“

Сей гимн перемоги живого духа над смертним тілом різко проходить через усі її твори і робить тепер для нас, прозою жите заїдених і знесилених, могилу Лесі Українки памятником рішучої боротьби світа з піймою, жита з смертю.

В огні такої боротьби, прочуваючи мабудь свій скорий кінець, наша поетка так богато писала останніми часами, що треба було тільки дивувати ся великому запасови творчої сили, яка жила в кволуому тілі.

Стоїчно, сьміливо глянути в очи смерти і згоріти в творчому огні — се рідкий в нашій сїрі дні героїзм.

„На крилах смерти — в пісню в устах!“

Л. Чулий.

На домовину Лесі Українки.

О, не збудіть її не зворушіть

Жаданого спокою

І забути! Послалось їй жити

Голгофою страшною.

Немов з Хреста, її натхненні уста,

Її слова пророчі,

Як Божий грім, над краєм чарівним

Будили тишу ночі.

Із уст бойця летіли до кінця

В ворожий табор стріля,

І гордий кліч лунав всю довгу ніч,

Лунав аж до могилі.

Великий гнів душі її палав

Весьвітню потвору.

Співить жалі і не будіть її,

Новітнюю Дебору.

Несіть квітки, звивайте у вінки

З колючими тернами,

І до чола, де смерті тїнь лягла,

Кладіть, кропіть сльозами!

Не треба слів... Хай лине тихий спів,

Сплітаючись з зітханєм,

Коли печаль і серця розпач жаль

Не годять ся в мовчанєм.

(„Рада“) Петро Страх.

НОВИНКИ.

— Календар. В середу: руско-кат.: Гліба; римо кат.: Преобр. Г. — В четвер: руско-кат.: Усп. св. Анни; римо-кат.: Кастаня.

— 4. серпня 1903 — 4. серпня 1913. Вчера сповнила ся десятилітня річниця понтифікату Сьвятійшого Отця Пія Х. З сеї нагоди відправив Сьв. Отець Службу Божу. Після того складано Сьв. Отцеві бажання, до яких прилучує ся цілий католицкий сьвіт, радіючи, що Намісник Христовий на землі обходить радісну річницю саме по подужавню в тяжкої недуги.

— Нове староство в Галичі. Зі Станіславова доносять в міродатного жерела, що остаточно вже постановлено заложити нове староство в Галичі. Має оно повстати в січні 1914. р. Сю справу лучать в заложенєм нових кріпостей в Галичі.

— Обіжники в справі стягання податків. Супроти вістий деяких дневників про поступованє деяких податкових урядів в оглядом на резервістів, яких покликано до надзвичайної військової служби, доносять в міродатної сторони, що міністерство скарбу поручило перед кількома тижнями воім податковим властям в краю, щоби при стяганю податків углядали фінансове положене покликаних на довший час до військової служби і їх родні. Головно припоручено, щоби там, де після доходжень дійсно панують недостатки, поступати з повною оглядністю.

— Збори українських учителів в Канаді відбули ся дня 11. і 12. липця в Вінніпегу. На зборах явив ся канадський міністер просьвіти Колдвел і симпатичною промовою привітав вібраних учителів. По полудни привітали збори Преосьв. Ник. Будку. Преосьвященний вигословив довшу промову, в якій зазначив велику вагу школи, що має на образованє і виробленє характеру дітїй подекуди вменше значіне, як церков. Характер людий, а навіть цілого народу залежить від того, які учителі виховують тих малих, вступаючих до школи дітїй. Щоби виховати гарні характери у дітїй, учитель сам мусить бути звірцем ідеального, гарного характеру. Учитель повинен гарно думати, себто мати гарні цілі і наміри, а притім повинен все так говорити, як думає, щоби між єго думанєм а говоренєм була повна гармонія. До дітїй повинен учитель так відноситись, щоби они єго любили і мали до него повне довіре, а також, як вже висше сказано, повинен їм все і всюди давати добрий примір, Епископа, агадуючи про учительський стан, мав на думці не лише дійсних заводських учителів, але також і сьвященників, що учать правд віри і вироблюють характери у дітїй. Сила і значіне народу, після слів Преосьв. Епископа, залежить від гарних характерів; зазначив дальше, що все буде інтересувати ся вихованєм молодіжи, чи се буде подобатись кому, чи ні, бо се єго обовязок дбати про вихованє будучого покоління. По промові Епископа поставив ще до

Преосьвященного запит д. Ферлей, питаючи Епископа, як задивляє ся на публичні, державні школи, на що відповів Епископ, що там, де є свої рідні школи, як приміром у Вінніпегу, повинні їх передовсім попірати Русини, бо они різнять ся від наших старокравних шкіл лише тим, що у них українська дитина крім всього, що рідне, як обряд, мова, рідна пісня, історія, навчить ся ще англійского языка, так потрібного й конечного для наших людий тут у Канаді. Голосні оплески, які дались чути по промові Епископа, були доказом, що бесіда Епископа припала до серця усім присутним.

Після того слідували реферати укінч. студ. Жеребка про „значіне рідної мови“, уч. Ферлея „про значіне українского учителя“, уч. Мгайчука „про ідеали учительского звания“, потім наступила дискусія і вибір варяду організації українского учительства, до котрого увійшли: п. Т. Марцінів, М. Мгайчук і О. Лучкович.

— Ліве крило національно-демократичного стороництва, яке до сего часу замикало ся в рамках організації „Народного Комітету“ і давало знак про своє естование в органах сего комітету „Ділі“ і „Свободі“, починає тепер ставати на власні ноги, одержавши „Нове Слово“, як власний орган. Голова сєї фронті серед націонал-демократів посол др. Л. Цегельский підписує в вчерашнім днєм „Нове Слово“ і дає єму наурям.

Для провінціональних діячів губила ся серед повени краввих справ еволюція, яку переходить тепер націонал-демократична партія. А ся еволюція справді замітна. Навіть в „Ділі“ виявила розбіжність двох науримків внутрі націонал-демократичного стороництва. Панами положеня в „Народнім Комітеті“ є стороники правого крила (др. К. Левецкий, о. Стефанович, др. В. Бачинский, др. Е. Олесницький і т. д.), але моральний, що так сказати, вплив ішов і йде від лівого крила (др. Л. Цегельский, В. Будзівновский, нац. демокр. академічна молодіж і т. д.), який має більші симпатії в масах поставленєм клича „Самостійної України“ на чолі своєї роботи. До сего крила причисляє ся кількох парламентарних і соймових послів живійшого темпераменту. Формального розлому між сими двома групами нац.-дем. стороництва нема, бо „самостійники“ боять ся, що в розломом в партії могли би перейти всі головні національні „синекури“ в руки правого крила.

— Курс висшої осьвіти в Канаді. В Вінніпегу розпочав виклади в українского письменства і історії проф. Петро Карманський в Тернополя. Наука відбуває ся рано і по полудни.

— Організація артилерії краввої оборони. З Відня доносять, що організація артилерії краввої оборони буде прискорена. Визіноване поодиноких дивізій краввої оборони в полки артилерії, яке мало бути в 1918. р., наступить вже в 1916. р. В 1914. р. повстане 8 полків артилерії краввої оборони! в тій цілі будуть переіменовані небагом дотеперішні відділи гавбиць краввої оборони на самостійні полки артилерії.

— Жиди купують Палестину. З Москви доносять, що тамошні сьїоністи одержали вість, що провідники сьїоністичного руху, вихиснуючи фінансове пересилене, в яким находить ся Туреччина, почали переговори в справі продажи Палестини. В случаю продажи заложили би там сьїоністи жидівську державу.

— Чи се поможе? Тому, що в царстві кнута вельми часто лучають ся напади на велівничі поїзди, при чім опришки ограблюють пошту, від вересня сего року будуть заведені на велівничях: Маколаїський, Александрівский і Курский нові опанцирені почтові вози. Кождий такий віз буде поділений на дві часті: одну для пошти, а другу для військової охорони. Через цілу добу будуть вози осьвітлені електричним сьвітлом, бо не будуть мати зовсім вікон.

— Переписка Редації. Вл. П. Б. в С. Спасибі за лист, подамо в тих днях. Про реформу семінарій піде завтра. Просимо нас і на дальше не забувати.

Оповіді.

— Свобідні місця для вислужених жовнірів. Кравве бюро посередництва праці у Львові приступає як перше, так і тепер, в інтересі хлібодавців і робітників до зорганізованя посередництва праці для жовнірів, які кінчать в осени с. р. свою війскову службу. В тій цілі звертає ся се бюро до всіх хлібодавців в краю в отсеку просьбою: Хтонебудь буде мати в місяцях вересня або жовтня, а мо-

жливо і півніжше, свобідні місця для офіція- лісти, слуги, фахового робітника чи зви- чайного, нехай подасть своє ім'я і назвище, точ- ну адресу, а відтак яке має свобідне місце, згідно число таких місць, висоту платів або иншої винагороди в натураліях і инші усл- вя, а вкінці день, в яким має бути обняте се місце. Зголошення треба слати найпізніше до 20. серпня с. р. на адресу: „Краве бюро посередництва праці при кравім виділі у Льво- ві“. На основі зголошень зі сторони хлібодав- ців, уложити краве бюро посередництва пра- ці лісту свобідних місць для висулужених жов- нів в Галичині в 1913. р. і розпіле єї до всіх війскових відділів, які рекрутують ся з нашого краю. Особи, які хотять одержати відповідні місця, зголосять ся самі прямо до дотичних хлібодавців, після адреси, яку ті подадуть.

Посмертні оповідки.

Юлія з Тарнавських Базилевичева, жена о. Анатолія зі Скали, по довгих і тяжких терп- нях часто заосмотрювана сьв. Тайнами упо- коїла ся в Бозі дня 4. серпня 1913. прожив- ши 22 весня житя. Покійна, ревна і прак- тично християнка, осиротила мужа і сина, В. І. п.!

Олександр Барвіньский.

Спомини з мого житя.

24. Моя подорож на Україну. (Дальше).

Софійський собор. Памятник Богдана Хмель- ницкого. Золотоверхий Михайлівський монастир. В середу, на передодні Першої Пречистої, ста- ли вже громадно товпиться прочани в Києві, хоч сим разом, як казали, було далеко менше, як звичайно, бо задля сподіваного приїзду царского спіяли прочан. Від церкви до цер- кви, від монастиря до монастиря ходили они купками по кільканайцять чоловіка поклоня- тись чудотворним іконам та мощам святих. Перед відїздом бажав я ще звідати найслав- нійший задля оригінальності і давнина стилю Софійський Собор і вибрав ся там ранком.

Храм сьв. Софії лежить на широкій ви- сочині, що відділяє єго від горішнього, старо- го Києва. Єго построй і назвав митрополією кв. Ярослав Мудрий (між 1037—1043. р.) в па- м'ять славної побіди над Печенігами, з котри- ми в сім місці сточив бій. Храм Ярославів утерпів вельми підчас погрому татарского в 1240. р., так що з него остались тільки стіни. Хоч єго опісля відбудовано і перестроєно (ми- трополит Киприян в кінці XIV. ст. і Петро Могила) а всеж таки ті останки первістної будови вельми цінні і замінні. Церква обве- дена камінною огородою а з переду при са- мій площаді вносять ся величава дзвінниця, приуражена вже в новіших часах царскими орлами. Структура Софійської дзвінниці не та- ка леговька як Лаврської, та й висотою їй не дорівнює. Храм сьв. Софії мало має подібнос- ти до рівноменної церкви, нивішньої мечети турецької Ая-Софія в Царгороді. Київський Со- фійський Собор належить до другої доби ви- зантійского будівництва, в котрій повсюжня римска базиліка скоротилась, прибравши біль- ше вид квадрату, що має за основу рівно- раменний грецький хрест. Східна стіна замість абсида мала три олтарні півкруги. Кулиста баня, що вінчала цілу будівлю, звужалась в своїй основі і строїлась на високім циліндрі. Около сєї середущої головної бані звичайно бували ще чотири поменші на кінцях основ- ного рівнораменного хреста.

Київський храм сьв. Софії мав в основі вид квадрату видовженого троха із охідного боку трема олтарними півкругами, а головний з них був в середині; рядом з ними були дві каплиці. З трех инших боків храм окружали притвори або портики так, що храм виглядав ширший як довший. З західного боку мав храм тільки оден зверхній притвор а з пів- нічного і полудневого крім такого зверхнього потрібні внутрішні притвори. На кольовах і аркадах зверхних притворів спочивала вну- трішня галерія, що окружала з трех сторін

горішню часть храма. Галерія та служила гинекеєм, сєб то женським відділом — зви- чай перенятий у Греків. Крім того перехову- вано там церковне і княже майно, бібліотеку, архів і т. и. Над серединою храма, на чоти- рох головних аркадах вносились головна ве- лика баня, а по боках докола неї було роз- міщених дванайцять поменших бань. Окрім того з західного боку храма, по обох боках головних дверей, вносились дві круглі, а се- рединою кожної з них вели круті сходи на хори і висше згадану галерію.

Олтарні стіни, стовпи і головна баня бу- ли украшені мозаїкою, або як тоді звано „моу- сїя“, сєб то стінними образами, зложеними з дрібних камінчиків із скляної ріжкоцвітної маси, розбитої на кусочки. В ту пору не бу- ло ще в грецьких, отже і в руських церквах іконостасів, що закривають зовсім олтар від вірних. Олтар був відділений тільки перего- родою з ряду мраморних кольонк з перекла- диною на верху, так що весь олтар могли вірні оглядати, іменно коли була відсуєна завіса. Тому то строїтелі храмів з ту пору не щадили накладу на такі дорогі окраси. Після думки знаменитого російского археолога Прахова мозаїка Софійского Собору належить до найгарнійших взірців того часу.

(Дальше буде).

Телеграми

з дня 4. серпня.

Ішль (ТКБ). На вчерашній родинний обід в царській вілі одержав запрошенє межі ин- шими міністер Біліньский з женою.

Берно мор. (ТКБ). Розпочало ся тут юві- лейне сьвято полка драгонів ч. 11. імени ці- саря Франц Йосифа I. і потреває 2 дні.

Одеса (ТКБ). Прибуло тут 212 монахів, які добровільно опустили монастир на горі Атос.

Вашінгтон (ТКБ). Вість, що Велика Бри- танія задумє заложити пристановище для флоту на островах Бермудас, викликала в урядових кругах живе заїтересованє. З віро- достойної сторони стверджено, що Велика Бри- танія зачала студії над американським пля- ном охорони лінії, яка йде через панамський канал. Треба знати, що се вказує на намір Великої Британії заєвнення англійської плавби через канал так, як через Середземне море. Урядові круги є думки, що ся справа є вель- ми поважна і наново відновить вказівки Мон- рея і може бути причиною повного переворо- та в заграничній і в флотовій політиці дру- гої півкулі, тим більше, що догадують ся, що за приміром Англії підуть і инші европейські народи.

Калькута (ТКБ). В Кавибур магомета- ни по зборах пішли з червоними прапо- рами до мечети і почали відбудовувати збу- рену часть сєї мечети. Поліцію обкидав гурт камінєм, на що поліція відповіла салівкою. Згинуло 13 демонстрантів, а 30 є покалічених. З поліції згинув оден жовнір, а 40 ранених. Много магометан арештовано.

Господарські, промислові і торговельні вісти.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати про ціни збіжя і продуктів у Львові від до 28. липця до 2. серпня 1913. за 50 клг.

Table with 2 columns: Product Name and Price/Weight. Includes items like Пшениця, Жито, Ячмінь броварняний, Ячмінь на пашу, Овес, Кукурудза, Гречка, Горох до вареня, Горох на пашу, Бобик, Конюшина червона, Конюшина біла, Конюшина шведска, Тимотка, Ріпак зимовий, Насіє конопл., Хміль старий, Хміль новий.

ПРОПОВІДІ на неділі

свята цілого року о. Петра Білинського том 5-ий (ціна 4 корони) уже печатають ся. 560(1)

Управа руского Інтернату Сестер Василія- нок в Перемишлі подає до відома інтересова- ним, що в слідуєчій році шкільнім, буде в нїм кільканайцять місць опорожнених, о котрі можуть убігати ся учениці учительських семі- нарий, шкіл виділових і нормальних, як також і ті учениці, котрі наміряють вписати ся до ново заложеної державної школи торгової в Перемишлі. Приймає ся також зголошення на 2-літній курс приготовний до семінаріяль- ної матури тих панночох, які по зложено на сєй курс вступного іспиту окажуть, відповідне підготовленє.

Місячна оплата за повне удержанє і над- вір вносять що найменше 40—50 К, се за- лежати буде від умови і вимог Родичів або Оіікунів дотичних учениці.

Наука музики, танців і особенну поміч в науці платити ся окремо, відповідно до устав інтернату.

Прочі условии прийняті, як звичайно по таких інституціях.

По прийнятю учениць до интернату, вишле ся Родинам печатаний регулямін интернату, до которого мають учениці точно примінити ся.

Зголошення, заосмотрєні у всі потрібні до- кументи, впливати можуть найдалше до 20. серпня включно; близші поясненя прийняті по- дасть на жаданє за долученєм марки насто- ятелька интернату Макрина Мильничук ЧСВВ Перемишль, Сянова 5.

Брошура:

Йосиф II. чи Ян Казимир? "

(з нагоди сьв ітнованя мнимої, 250-літної річниці естєвнаня Львівского Університету). можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

Рух залізничних поїздів

обовязуючий з днем 1. мая 1913 Р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені г р у б и м друком. Години нічні від 600 вечером до 559 рано означені підчеркнєнем чисел минутних.

Крізг до Львова

на головний дворець:

- З Кракова: 222, 542, 6220, 7-25, 8-45, 9-55, 1-10*, 1-25, 2-20\$, 5-30, 7-14†, 8-25, 9-40 *) в Тарнова. §) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно. †) в Городка яг. від 1/6 до 30/9 вкл. щоденно. о) З Мостяк. З Підволочиск: 7-15, 11-25, 14\$, 21. 5-25, 10-30, 10-48†) †) З Красного. §) Від 15/5 до 30/9 вкл. щоденно. З Черновць: 1207, 523*, 543*, 7-40, 10-28†), 1-45, 5-35, 6-31, 9-26 *) Зі Станіславава. †) З Коломи*. †) З Ходорова в кожний день по неділі і сьвяти. Зі Стрия: 7-20, 9 (0, 11-40, 6-20, 11. 10-42\$), §) Від 15/6 до 8/9 включно лишєнь в неділі і римо-кат. сьвята З Самбора: 7-45, 9-55, 1-48, 8-30. Зі Сокаля: 7-05, 1-00, 7-38. З Яворова: 8-04, 4-20. З Підгаєць: 11-20, 10-20. Зі Стоянова: 9-50, 6-30.

ва дворець „Львів-Підзамче“:

- З Підволочиск: 6-56, 11-05, 1-33*, 1-58, 5-06, 10-12, 10-31†) †) З Красного. *) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно. З Підгаєць: 7-26*, 10-49, 10-1, 1200\$) *) в Винник. §) в Винник лиш в суботу. Зі Стоянова: 9-31, 6-11

на дворець „Львів-Личаків“:

- З Підгаєць: 7-08*, 10-31, 3-03* 9-41, 11-43\$). *) З Винник. §) З Винник в суботу.

Локальні поїзди.

на головний дворець:

- З Брухович: щоденно 6-55 щоденно: від 1/5 до 30/9 7-26 від 1/6 до 31/8 8-37, 11-00, 3-41, 5-15, 9-30. в неділі і римо-кат. сьвята: від 1/5 до 31/5 8-41, 9-30. від 1/6 до 31/8 1-54. З Янова: щодня: від 16/5 до 15/9 9-11, від 1/6 до 31/8 1-25 в неділі і римо-кат. сьвята: від 11/5 до 31/8 10-10. З Любіня: в неділі і римо-кат. сьвята від 11/5 до 8/9 9-00. З Винник: лишє в суботу 12-16.

Візг з Львова

в головного двірця:

- До Кракова: 1235, 335, 8-25, 8-32, 1-26†), 2-05\$ 2-45, 3-40*, 5-50, 7-00, 7-30, 11-10 *) До Ряпєва. §) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно. †) До Городка яг. До Підволочиск: 6-08, 10-40, 2-00, 2-45\$, 2-55†) 8-40, 11-15. †) До Красного. §) Від 15/5 до 30/9 включно щоденно. До Черновць: 2-45, 6-10, 9-10, 10-08, 2-30, 3-12*, 5-52†), 7-50, 11-00. *) До Станіславава. †) До Коломиї *) До Ходорова в кожний день перед неділю і сьвятом. До Стрия: 7-25, 11-02\$, 1-50, 6-50, 8-15, 11-25. §) Від 15/6 до 8/9 вкл. лишє в неділі і римо кат. сьвята. До Самбора: 6-52, 9-05, 3-50, 10-56. До Сокаля: 7-50, 2-35, 7-50, 11-35*). *) До Рави рускої (лише в неділі). До Яворова: 8-40, 6-31. До Підгаєць: 5-55, 4-53. До Стоянова: 8-05, 6-00.

з двірця „Львів-Підзамче“:

- До Підволочиск: 6-23, 11-00, 2-14, 2-58*, 3-12†), 9-02, 11-38. †) До Красного. *) Від 15/5 до 30/9 включно щодня. До Підгаєць: 6-09, 1-34*, 5-15, 10-40\$). *) лишє до Винник. §) До Винник лишє в суботу. До Стоянова: 8-22, 6-17.

на дворець „Львів-Личаків“:

- До Підгаєць: 6-28, 1-53*, 5-36, 7-45*, 10-59\$). *) Лише до Винник. §) До Винник лишє в суботу.

з головного двірця:

- До Брухович: що дня: 6-00 щоденно: від 1/5 до 30/9 4-21. від 1/6 до 31/8 7-24, 10-05 2-25, 6-15, 8-35. в неділі і римо-кат. сьвята: від 1/5 до 31/5 2-25, 8-35. від 1/6 до 31/8 12-47. До Янова: щоденно: від 16/5 до 15/9 3-03, від 1/6 до 31/8 10-15. в неділі і римо-кат. сьвята: від 11/5 до 31/8 1-11. Ду Любіня: в неділі і римо-кат. сьвята від 11/5 до 8/9 2-25